

ಬಾಯಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಇಲ್ಲೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹೀಗೆ ತನ್ನ ತವರಿನಲ್ಲಿ ಮಲತಾಯಿ ಜೊತೆ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಬಂದ ಸಂಕವ್ಯ ಭೀಮಪ್ಪ ಸತ್ತ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಅನಿಷ್ಟ ಮುಂಡೆದ್ದು ನೋಡಬಾರದಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಏನೂ ಅರಿಯದ ಸಂಕವ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಮುರುಕಲು ಗುಡಿಸಲು, ನಾಲ್ಕೈದು ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆ ಕೊಟ್ಟು, ಗೌಡ ಮನಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಸಾಲ ಹೊರೆಸಿದ್ದು. ಆ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಕವ್ಯ, ಗೌಡ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ, ಜಾತ್ರಿ ಅನ್ನೇ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದಿನಾಲು ಕ್ಯಾಮೆ ಮಾಡಿ ಬಂದು, ಆ ಮರುಕಲು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಗಂಡ ಬರುತ್ತಾನೇನೋ ಅಂಬೋ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ಯೋಚಿಸುವಳು. 'ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಂಡ ಕುಡಕನೋ ತಿರುಕನೋ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತ. ಇಂದಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ಅಗತ್ತಾನೇ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊರಗಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಬಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಬೇಯಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು.

***

ಅದರೆ ಇಂದು ಅದ್ಯಾವದೋ ಹಾಳೆ ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಕೈ-ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಗಂಡನನ್ನು ದವಾಖಾನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಕವ್ಯನಿಗೆ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗಿದ್ದೇ ಗೆಜ್ಜೇಪುರದ ದುರ್ಗವ್ವ. ಕರಿಯನನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೆಲ್ಲಾ, ದುರ್ಗವ್ಯನಿಗೆ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಂತಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದೂ, ದಿಕ್ಕು ತೋಚದ ಸಂಕವ್ಯ ಗೆಜ್ಜೇಪುರದ ದುರ್ಗವ್ಯನ ಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರೋಲ್ಲಾರೋ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು. 'ದುರ್ಗವ್ಯ ನಿನ್ನ ಸತ್ತ ಅಂಬೋದು ಇದ್ರೆ, ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಉಷಾರ್ ಅಗ್ಗಿ, ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜಾತ್ಯಾಗ ಚರಗದ ಬುಟ್ಟಿ ಹೊರಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದ್ದು. ಗೌಡ ಕೈ-ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ದವಾಖಾನೆಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಕರಿಯನಿಗೆ ಮುರಿದ ಕಾಲು-ಕೈ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಸರಿ ಅಗಿ ನಡಕೊಂಡ ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ಇತ್ತ ಮನೇಲಿದ್ದ ಕರಿಯ ಒಂದು ದಿನ

ಕಣ್ಣುಬಾ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಲೇ ಇರೋವಾಗ, ಹೆನ್ರಿ ನನ್ನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಪಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಹವಾಸ ಬೇಡೆಂದು ಮನೇಲಿತ್ತಿದ್ದ. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಕರಿಯ ಇವಾಗೇವಾಗ ಸಾರಾಯಿ ಗೀರಾಯಿ ಕುಡಿಯೋದು ಬಿಟ್ಟು, ಗೌಡ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ್ವದುರ್ಗವ್ಯನ ಜಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೀರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ ಒಂದಿನಾ 'ಸಂಕಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೂಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬತ್ತೀನಿ ಕಣಮಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸಂಕವ್ಯ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, 'ದುರ್ಗವ್ಯ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆನ್ರಿ ಅನ್ನೋ ಕಬುರು ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ನನ್ನ ತಾಯಿ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು. 'ನಾಳೆ ಗೌಡತಾವ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತೀನಿ, ಅಲ್ಲಿಗಂಟ ಸುಮುಕಿರು' ಎಂದು ಕರಿಯನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲೋ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲೆ ಸಂಕವ್ಯ ಗೌಡಮನಿಗೆ ಬಂದೂ. ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಗೌಡ ಸಂಕವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಗುಬ್ಬಿಗೂಡಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ನೋಡಕತ್ತಿದ. ಸಂಕವ್ಯ ಬಂದವಳೆ 'ಬುದ್ಧಿ ನಾಳೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರಿಯ ನಿಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬತ್ತಾನಂತೆ ಕರಕೊಂಡು ಬತ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಮಲ್ಲನೇ ಕೇಳಿದ್ದು. 'ಅಲ್ಲ ಕಮ್ಮಿ ಮಳೆ ಹೋಗಿ ಮುಗಿಲು ಸೇರೈತೆ. ನೀರು ಬಿಡೋಕೆ ಆಳು ಬತ್ತಿನಂದ್ರೆ ಬ್ಯಾಡನಂತೀನ. ಸಾಲ ಬ್ಯಾರೆ ಬಾಳೆ ಬತ್ತಿ ನಿಂದು, ಆತು ನಾಳಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಹಳತೋಟದಾಗ ಜೋಳ ಬಿತ್ತಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸಂಕವ್ಯಗೆ ಹೋದ ಬೇವಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹನಿ ನೀರು ಬಿಟ್ಟಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, 'ಒಂದು ಆಳಗಿನ್ನ ಎರಡು ಆಳು ದುಡಿದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಜೀತದ ಸಾಲ ಬೇಗ ಮುಗಿತದ' ಅಂದುಕೊಂಡು ಮನಿಗೆ ಬಂದು. ಕರಿಯನಿಗೆ ಗೌಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದು, ಅಂದಿನಿಂದ ಗೌಡ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹೆನ್ರಿ ಜೊತೆಕೂಡಿ ಕ್ಯಾಮೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಊರಿನ ನಾಲ್ಕೈದು ಮುದುಕರು 'ಏನ್ನೇ ಕರಿಯ ಬಿದ್ದಾಗಲಿಂದ ಛಲೋ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಾಗ್ಯತೀ, ಪಾಪ ಆ ಮಗಿ ಒಂದೇ ಕ್ಯಾಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೂ. ನೀನು ಅವ್ಯಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟರೇ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನವರಂತೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೀಯ ಕಣ್ಣೇ, ಆ